

KULCSÁR Edmond

szorongás

ha rossz kisfiú leszel jön a tollas bácsi
berak egy zsákba és elvisz magával
rémisztő magas embernek nyitottam ki
az utcaajtót füleimben csak az autó
hangszórójából áramló ismétlődő ricsaj
kukorékolt egyre hangosabban
asszonyok asszonyok ez itt a tollfelvásárló
hosszú meszes lábaival majdnem eltaposott
hatalmas bakancsa fénylett a feketeségben
nem fordulhattam vissza
tekintetem átkutatta az utca minden sarkát
reménykedett az ismerős arcokban
de nem volt csak a halál a hátam mögött
és előttem is
ha visszamegyek a nagy kakas kivájja a szememet
így pedig elrabol a tollasbácsi
rossz kisfiú voltam zsákbaavaló

memento

(1)

ez az ősz megint egy másfajta elmúlás
a nap épp megvilágítja az út mellett
felásott árkok friss földbuckáit a fák
megfáradt koronái közül amiket fejben
már avarrá avattam felkapart sebet
láttam a bokrok szárának maradékaiban
mind úgy állnak ki az árnyéktól nyirkos
talajból mint nádas egy tó partján ahová
régén nagyapám horgászni vitt
akkor még elhasznált csigaházakat
kerestem benne nevettem ha békát
fogtunk vagy amikor szidni kezdte a jóistent
mostanában már őt keresem a kis
elmeszesedett spirálok repedései mögött

(2)

a levelek is épp olyan bordók mint egy
édesre érett naplemente amiben
kézenfogva mentünk meglátogatni
itt oldalt enyhén érezni a szélben
azt a pikánsan dohos illatot ami a szekrénybe
bújva az orrom belső falaihoz tapadt
a zsáknyi eldugott új kenderjátékban felismerek
minden autót ami az úton szembe jön velem
ez volt a világ legbiztonságosabb helye
itt sosem leltek meg a csínytevéseim után
lehet még mindig ott játszunk titokban valahol
egy szekrényben amit sehol sem találok

(3)

minden zeneváltás a rádióban újra
meghajtotta a hintát az udvaron
itt kerestem kenyér durcájától piros
arccal a lóherékbe mesélt szerencsét
kiugrálással a pánikrohamot
a szabadulási kényszerben
a kapu is pont olyan megviselt volt
mint vaddisznólakok mellett
egymást támasztó fák kérge
szürkére kopott lila rönkök
ezek tartották össze az életet néhány
rozsdás szöggel nagyapámban
amíg az őszi esők el nem korhasztották
a testét